

Het Gerecht heeft een onjuiste uitleg en toepassing gegeven aan de begrippen steun, bestaande steun en nieuwe steun in de zin van de artikelen 107 en volgende VWEU door vast te stellen dat de beschikbaarheid van FOR-gelden en de terugstorting door de afzonderlijke Nederlandse omroepinstellingen van bepaalde opgebouwde reserves aan de NPO moeten worden gekwalificeerd als de verstrekking van nieuwe steun en daarbij een ontoereikende motivering gehanteerd.

Tweede middel: schending van de rechten van de verdediging.

Het Gerecht heeft het in het Unierecht verankerde vereiste van het eerbiedigen van de rechten van de verdediging en de procedure voorzien in artikel 108, lid 2, VWEU en verordening (EG) nr. 659/1999 ⁽²⁾ geschonden door ten onrechte en op de grondslag van een onjuiste en ontoereikende motivering het beroep van appellanten op het respecteren van de rechten van de verdediging te verwerpen en te oordelen dat de rechten van verdediging van de NPO niet zijn geschonden.

⁽¹⁾ PB 2008, L 49, blz. 1.

⁽²⁾ Verordening van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 2 maart 2011 door Koninkrijk der Nederlanden tegen het arrest van het Gerecht (Eerste kamer — uitgebreid) van 16 december 2010 in de gevoegde zaken T-231/06 en T-237/06, Koninkrijk der Nederlanden (T-231/06) en Nederlandse Omroep Stichting (NOS) (T-237/06) tegen Europese Commissie

(Zaak C-105/11 P)

(2011/C 238/04)

Procestaal: Nederlands

Partijen

Rekwirant: Koninkrijk der Nederlanden (vertegenwoordigers: C.M. Wissels en M. Noort, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, Stichting Nederlandse Publieke Omroep, voorheen Nederlandse Omroep Stichting (NOS)

Conclusies

Rekwirant verzoekt het Hof:

- het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 16 december 2010 in de gevoegde zaken T-231/06 en T-237/06 te vernietigen;
- zelf in de zaak te voorzien door beschikking 2008/136/EG ⁽¹⁾ van de Commissie van 22 juni 2006 te vernietigen, voorzover de Commissie daarin heeft vastgesteld dat een bedrag van 42,457 miljoen EUR als nieuwe staatssteun moet worden aangemerkt en als onderdeel van een totale som van 76,327 miljoen EUR (vermeerderd met rente) moet worden teruggevorderd;
- de Commissie te verwijzen in de kosten, met inbegrip van de kosten van de procedure voor het Gerecht.

Middelen en voornaamste argumenten

Met zijn middel voert rekwirant aan dat het Gerecht het Unierecht heeft geschonden, doordat het Gerecht uitgaat van een onjuiste uitleg van de artikelen 107, lid 1, VWEU en 108, leden 1 en 3, VWEU in samenhang met artikel 1, sub b, van verordening (EG) nr. 659/1999 ⁽²⁾ en doordat het Gerecht zijn oordelen niet, althans onvoldoende, heeft gemotiveerd.

Het middel omvat de volgende onderdelen:

- 1) het Gerecht heeft zijn oordeel dat de overheveling nieuwe steun vormt, ten onrechte gebaseerd op de omstandigheid dat artikel 109a van de Mediawet na de inwerkingtreding van het Verdrag is ingevoerd;
- 2) het Gerecht heeft zijn oordeel dat de overheveling nieuwe steun vormt, ten onrechte gebaseerd op het criterium dat die steun beantwoordt aan „nauwkeurige behoeften” (van de publieke omroep);
- 3) het Gerecht heeft zijn oordeel dat de overheveling nieuwe steun vormt, ten onrechte gebaseerd op de overweging dat de publieke omroep daardoor (extra) overcompensatie heeft ontvangen. De omvang van een eventuele overcompensatie is niet bepalend voor de vraag of de overheveling nieuwe steun vormt. Het oordeel van het Gerecht is in elk geval onvoldoende gemotiveerd;
- 4) het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat het voor de vraag of de overheveling nieuwe steun vormt, niet uitmaakt wat de herkomst van de overheveling is. Het Gerecht mist hiermee het onderscheid tussen nieuwe en bestaande steun. Het oordeel van het Gerecht is in elk geval onvoldoende gemotiveerd;
- 5) het Gerecht heeft zijn oordeel dat het niet aannemelijk is dat de overgehevelde reserves afkomstig zijn uit de jaarlijkse financiering van de publieke omroep en dus uit bestaande steun, onvoldoende gemotiveerd;
- 6) het Gerecht heeft zijn oordeel dat de overgehevelde middelen afkomstig zijn uit ad-hocbetalingen en daarom nieuwe steun vormen, onvoldoende gemotiveerd;

7) ook indien de hiervoor bestreden oordelen van het Gerecht in hun onderlinge samenhang moeten worden gelezen, kunnen zij niet tot de conclusie leiden dat de overheveling nieuwe steun vormt.

(¹) Beschikking van de Commissie van 22 juni 2006 betreffende de door Nederland ten uitvoer gelegde ad-hocfinanciering van de Nederlandse publieke omroep Staatssteun Nr C 2/2004 (ex NN 170/2003) (PB 2008, L 49, blz. 1).

(²) Verordening van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB L 83, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Ragusa (Italië) op 7 maart 2011 — Strafzaak tegen Mohamed Ali Cherni

(Zaak C-113/11)

(2011/C 238/05)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Ragusa.

Partij in de strafzaak

Mohamed Ali Cherni.

Bij beschikking van 26 mei 2011 heeft het Hof van Justitie de zaak doorgehaald in het register van het Hof.

Beroep ingesteld op 17 mei 2011 — Europese Commissie/Italiaanse Republiek

(Zaak C-236/11)

(2011/C 238/06)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: C. Soulay en D. Recchia, gemachtigden)

Verwerende partij: Italiaanse Republiek

Conclusies

— vaststellen dat de Italiaanse Republiek, door de bijzondere regeling voor reisbureaus ook toe te passen wanneer de reisdienst aan een ander dan de reiziger wordt verkocht, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 306 tot en met 310 van richtlijn 2006/112/EG (¹) van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde;

— de Italiaanse Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie meent dat het feit dat de Italiaanse Republiek de bijzondere regeling voor reisbureaus niet alleen toepast op aan de reizigers verleende diensten, zoals de richtlijn vereist, maar tevens op alle handelingen die tussen reisbureaus worden verricht, schending vormt van btw-regeling.

(¹) PB L 347, blz. 1.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunal administratif de Rennes (Frankrijk) op 23 mei 2011 — Martial Huet/Université de Bretagne occidentale

(Zaak C-251/11)

(2011/C 238/07)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Tribunal administratif de Rennes

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Martial Huet

Verwerende partij: Université de Bretagne occidentale

Prejudiciële vraag

Wanneer de staat besluit om de aanstelling te verlengen van een werknemer die tot dusver zes jaar in dienst is op basis van een overeenkomst voor bepaalde tijd, houdt de in artikel 13 van de wet van 26 juli 2005 vastgestelde verplichting om gebruik te maken van een overeenkomst voor onbepaalde tijd in het licht van de doelstellingen van richtlijn 1999/70 van 28 juni 1999 (¹) dan noodzakelijkerwijs in dat de voornaamste clausules van de vorige overeenkomst, in het bijzonder de clausules betreffende de benaming van de functie en de bezoldiging, ongewijzigd worden overgenomen in de nieuwe overeenkomst?

(¹) Richtlijn 1999/70/EG van de Raad betreffende de door het EVV, de UNICE en het CEEP gesloten raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd (PB L 175, blz. 43).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curtea de Apel București (Roemenië) op 26 mei 2011 — SC Gran Via Moinești srl/Agencia Națională de Administrare Fiscală (ANAF), Administrația Finanțelor Publice București

(Zaak C-257/11)

(2011/C 238/08)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel București